

Комуніст в комсомолі

«У рядах комсомолу нині більше півтора мільйонів комуністів, — відзначив товариш К. У. Черненко у промові на Всеармійській нараді секретарів комсомольських організацій. — Якраз через них і краще всього здійснювати вплив на комсомол. Не силою влади, зрозуміло. А силою, кажучи словами Леніна, «авторитету, силою енергії, великого досвіду, більшої різносторонності, більшої талановитості». Робота комуніста в комсомолі — це відповідальна партійна робота. І її потрібно виконувати з честю».

Перед комсомольцями нині стоять складні і відповідальні завдання, чітко сформульовані у постанові ЦК КПРС «Про подальше поліпшення партійного керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді». Юному поколінню належить в повну силу, з усім ентузіазмом і глибиною зацікавленістю підключитися до цієї багатопланової роботи, яку наша партія визначає як вдосконалення розвинутого соціалізму. І досвід показує: успіх забезпечується там, де комуністи, виконуючи свій обов'язок, енергійно очолюють творчий пошук юнаків і дівчат, конкретно допомагають налагодити дійове соціалістичне змагання, наполегливо забезпечують активну, цілеспрямовану діяльність всіх ланок Спілки молоді. І, навпаки, справа кульгає, якщо вона пущена на самоплив, не підкріплюється продуманою роботою з врахуванням особливостей, інтересів, нахилів молоді.

Комуністам, які працюють з комсомолом, важливо постійно і глибоко вникати у ті питання, які обговорюються у молодіжному середовищі, постійно і уважно їх аналізувати, допомагати комсомольським організаціям у виборі головних напрямів роботи. При цьому належить проявити максимум переконання і товариської уваги, підтримувати корисні почини, вчити і підтягувати не лише одними настановами, а й особистою участю в усіх справах, особистим прикладом.

Формалізм, паперотворчість, бюрократизм нетерпимі в будь-якій справі. Вони особливо нетерпимі у стилі діяльності комсомольських організацій. Та, як показують приклади, ще трапляються випадки, коли комсомольські бюро намагаються вирішувати нові завдання «заїждженими», шаблонними прийомами і засобами. Дехто живу, конкретну роботу підміняє яскравими гаслами, надуманими починами, оглядами, розрахованими на зовнішній ефект. Обов'язок комуністів — викорінювати на практиці застарілі форми комсомольської роботи, всемірно сприяти новаторству, сміливому експерименту, який виходить з реального життя.

Особлива увага повинна бути приділена комсомольським організаціям першокурсників. Потрібно з перших днів навчання наполегливо формувати у юнаків і дівчат марксистсько-ленінський світогляд, класову свідомість, непримиримість до буржуазної ідеології, розвивати молодшу енергію і спрямовувати її в русло патріотичного стремління вірно служити народу, сприяти зміцненню і захисту своєї рідної Вітчизни.

Завдання комуністів, які працюють в комсомолі, — постійно завойовувати повагу юнаків і дівчат, вміти вести їх за собою, допомагати їм набувати необхідні навички, активніше проявляти організаторські здібності. Належить у цьому зв'язку проводити партійні збори, на яких аналізувати і узагальнювати ефективні засоби впливу на молоді, якими користуються комуністи, що працюють в комсомолі. Ідейна переконливість і моральна чистота, організаторський хист і здатність чутливо реагувати на специфічні запити молоді, професійна зрілість і молодецький запал мають величезне значення для виховання юнаків і дівчат.

Комуністи в комсомолі... По суті це — лопвпреди партії, живі ланки її зв'язку з молоддю. Адже саме молодим належить продовжувати будівництво нового суспільства, не тільки засвоювати досвід старших поколінь, але й збагачувати його особистими звершеннями.

І. МЕЛЬНИК,
секретар парткому інституту.

ПЕРШОКУРСНИКИ

Нарешті відійшли трудності вступних екзаменів, хвилювання, довгі чекання рішень приймальної комісії. Здійснилось те, що мріялось. Ти — студент!

Більше тисячі юнаків і дівчат зібралось в інституті, піднесені і красиві, сповнені ентузіазмом задумів і планів. Вуз зустрів їх гостинно. Транспаранти з яскравими написами вітали нове поповнення.

Тут і там зав'язувались розмови про навчання. Частіше звучали слова «пара», «доцент», «професор», «лекція». Інститут оперує десятками наук, тож і про них заходила мова. А ще у коридорах говорили про майбутні спеціальності, до яких, правда, довгих п'ять років, але ж хіба не можна мріяти, коли мрії стають дійсністю. А починалось все з щойно врученого студентського квитка.

Фото В. КУЧМАРА,
третьокурсника енергофаку.

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

№ 28 (153)

Виходить раз
на тиждень

П'ятниця, 7 вересня 1984 року.

Ціна 1 коп.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

ЩАСЛИВОЇ ДОРОГИ

ПЕРШОКУРСНИКИ нашого інституту стали політехніками у рік, коли вся наша країна готується відзначити 40-річчя Великої Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. На стадіоні «Олімп» відбулася церемонія посвячення у студенти, в якій взяли участь викладачі, співробітники, рідні і близькі тих, хто навчатиметься у нашому вузі.

За традицією церемонію посвячення у студенти відкрив ректор інституту, професор І. В. Кузьмін. Він вручив першокурсникам символічний ключ до знань і студентський квиток.

Привітати нове поповнення прийшли старшокурсники, які знайомили своїх молодших товаришів з розмаїттям студентського життя.

Свято завершилося хвилюючою подією: студенти, яким була передана навчальна, трудова і патріотична естафета вихованців ВПІ, дали урочисту клятву на вірність традиціям вузу, рідній Вітчизні, готовність здобувати знання для її далішого розвитку.

На знімку: ректор інституту, професор І. В. Кузьмін вручає символічний ключ до знань від Р. КУТЬКОВА.

НА ДРУЖБУ З ГАЗЕТОЮ

ГОЛОВНІ ТЕМИ

*Проявляти постійну зацікавленість
Щоб повчальний факт став надбанням
усіх*

НЕРОЗРИВНИЙ зв'язок нашої преси з масами — один з її ленінських принципів. Місцева газета має можливість висвітлювати події і явища, взяті безпосередньо з життя колективу, з яким вона має найтісніші стосунки. І все це робиться завдяки студентам, викладачам і співробітникам інституту, які проявляють зацікавленість у тому, щоб повчальний факт став надбанням усіх.

Редколегія багатотиражки прагне розширити коло своїх дописувачів, інформаторів. Більшість кафедр іде на зустріч газеті, підказує теми, готує матеріали. Зацікавленість проявляють партійні, профспілкові, комсомольські організації інституту. На обговорення громадськості вони виносять актуальні проблеми навчання, виховання, побуту і дозвілля студентів.

За три роки свого існування газета вже дещо зробила. Про це засвідчив огляд-конкурс багатотиражних газет, які виходять у вищих навчальних закладах республіки. «За інженерні кадри» здобула третє місце, вона нагороджена Почесною грамотою Міністерства вищої і середньої спеціальної освіти УРСР, Центрального Комітету ЛКСМ України, Українського республіканського комітету профспілки працівників освіти, вищої школи і наукових установ, Спілки журналістів УРСР.

Та досягнуто — не межа, на цьому зас-

покоюватися не можна. Попереду — велика і копітка робота. Вступивши у новий навчальний рік, газета ставить за мету поліпшити публікації матеріалів як за тематикою, так і якістю, читабельністю.

Пропонуються головні теми і рубрики. Як і раніше, велика увага приділяється висвітленню питань життя партійних і комсомольських організацій. Під новою рубрикою «Трибуна для всіх» плануються публікації, які стосуються навчально-виховного процесу, проблем розвитку науки, її далішого зв'язку з виробництвом. Редколегія запрошує студентів, викладачів винести на обговорення широкого читачького загалу питання, що стосуються моралі і поведінки окремих наших вихованців.

Газета сподівається одержувати більше різноманітної і цікавої інформації з життя студентів у вузі, в гуртожитках. Як ви відпочиваєте, чим любимою займаєтесь — це теж цікаво. Є критичні зауваження, будь ласка.

«Престиж диплома» — наша постійна рубрика. Вона чекає на ваші роздуми, міркування. Диплом, до якого пролягає шлях довжиною у п'ять років, має бути престижним. «Слово — першокурснику» — нова рубрика, запрошуємо вас, вчорашні учні, виробничники писати нам.

Отож, давайте руку на дружбу з газетою.

СХИЛЯЄМОСЬ ДО ДЖЕРЕЛА

Попід вікнами моєї школи ходить осінь. Не для мене там пролунав перший дзвінок нового навчального року. Дев'ятикласники зайняли наші місця у нашому десятому. Трішки, начеб, і сумно, але разом з тим і радісно. Інститут мені, як і багатьом тим, з ким довелося розмовляти, подобався. Довідався, що більше тисячі юнаків і дівчат поповнили інтернаціональний колектив нашого вузу. Зібрався ми на стадіоні «Олімп», щоб проголосити урочисту клятву студента, заповнити своїх старших товаришів — викладачів, батьків, що віднині будемо вірними послідовниками славних традицій одного з кращих політехнічних вищих навчальних закладів.

Присемно усвідомлювати, що це недавно неспіливі абітурієнти, а вже нині повноправні студенти. Різні за життєвим досвідом, характерами, захопленнями. Але одна спільна риса — прагнення до знань — об'єднує нас у єдине студентське братство. З цією знаменною, однією з найпримемніших подій — вступом до Вінницького політехнічного інституту, першокурсників привітав ректор інституту, члени парткому, викладачі і співробітники. І ще запам'ятався мені Ленінський урок, на якому з ленінським виступив секретар обкому Компартії України Г. Я. Буртяк. Ми вже, так би мовити, прилучилися до джерела знань.

І. ПАЛАМАРЧУК,
першокурсник радіотехнічного факультету.

Крила для злету

Веселим гомоном наповнилися коридори і аудиторії інституту, знову завивало студентське життя.

Новий навчальний рік приніс викладачам і студентам нові турботи, нові проблеми, над якими слід працювати протягом двох навчальних семестрів.

Підсумки літньої екзаменаційної сесії, а вони, як відомо, визначають результат нашої роботи за рік в цілому, свідчать про те, що професорсько-викладацький колектив інституту не в повній мірі використовує всі, так би мовити, важелі для підвищення успішності і якості знань.

В порівнянні з попереднім навчальним роком найбільшої абсолютної успішності добились колективи енергетичного і радіотехнічного факультетів. Однак радіотехніки цей показник знизили на 0,7 процента. Тенденція зниження абсолютної успішності протягом останніх років помітно спостерігається на машинобудівному факультеті за рахунок перших і других курсів, а на інженерно-будівельному факультеті за рахунок перших і третіх курсів.

З абсолютної успішності можна навести один характерний приклад: якщо в попередньому навчальному році цей показник мав певний ріст на всіх факультетах, то в 1983—84-у він знизився на більшості факультетів, за винятком ФАОТу, енергетичного і заочного. Зниження абсолютної успішності допущено на кафедрах опору матеріалів, вищої математики, теоретичних основ радіотехніки, АіІТ, теоретичної механіки, електричних станцій.

Серед політехнічних вузів республіки наші першокурсники, за підсумками літньої сесії, виявили найнижчі знання. Такого ще не було в історії Вінницького політехнічного. Найбільшого провалу допущено на машинобудівному факультеті, хоча й інші факультети теж допустили певне зниження абсолютної успішності. Особливо низькі показники знань з спеціальностей 1609 (78 проц.), 1202 (92 проц.), 0701 (93 проц.), 0608 (93 проц.) за рахунок дисциплін

Так вже повелось у нас, що, намічаючи плани на майбутнє, ми завжди оглядаємо пройдені шляхи, аналізуємо здобутки, викриваємо недоліки і упушення в роботі. Все це робиться для того, щоб йти далі, домагатися більшого.

вищої математики та основ теорії ланцюгів.

Відбувся спад абсолютної успішності і по вечірній формі навчання. На третьому курсі, наприклад, за рахунок спеціальностей 1609, 1202 і дисциплін — опору матеріалів, підсилювальні обладнання, теорія машин і механізмів. На четвертому курсі за рахунок спеціальностей 1609, 0501, 0701 і дисциплін — перехідні процеси, інженерна геологія, взаємозамінність, стандартизація і технічні виміри, радіоприймальні влаштування, архітектура, єдина транспортна мережа.

Студенти другого і четвертого курсів заочної форми навчання мають результати нижче середніх в групі політехнічних вузів республіки. Другокурсники відстають з таких дисциплін, як вища вищої математики та осцилка, теоретична механіка, діалектичний матеріалізм. На четвертому курсі пішло зниження за рахунок спеціальностей 0501, 0701 і дисциплін — взаємозамінність, стандартизація і технічні виміри, імпульсні влаштування, перехідні процеси, радіотехнічні ланцюги і сигнали, теоретичні основи кібернетики.

Такий стан справ не може не хвилювати професорсько-викладацький склад інституту. З метою підвищення абсолютної успішності і якості знань нам слід докладніше переглянути методику учебного процесу, особливо з студентами першого і другого курсів. Завдання полягає в тому, щоб з перших же днів навчати першокурсників користуватися необхідною літературою, дати їм теоретичну основу того чи іншого предмету, допомогти зрозуміти його.

Більше уваги слід приділяти індивідуальній роботі кожного студента, не чекати, поки він перетвориться в «боржника», запобігти цьому ще під час семестра. Навчальний процес слід організувати так, щоб не тільки викладач, а й кожен студент міг проявити свої реальні знан-

ня і розуміння того чи іншого предмету.

Важливим резервом підвищення загальної успішності є відвідування студентами без запізнення і пропусків обов'язкових учбових занять, їх своєчасний і об'єктивний облік. Тільки в другому семестрі минулого навчального року студентами стаціонару пропущено понад дев'ять тисяч годин учбового часу без поважних причин. Хіба це не свідчить про значні упушення в організації навчального і виховного процесів? Найбільша кількість пропущених годин, в тому числі без поважних причин у студентів радіотехнічного і енергетичного факультетів. На радіотехнічному втрачено учбового часу від загального обсягу аудиторних занять складає 4,3 процента, на енергетичному — три з половиною.

Пропуски занять без поважних причин — це грубе порушення навчальної дисципліни, воно негативно позначається на учбовому процесі, якості підготовки спеціалістів і призводить до значних відчислень з інституту. Жаль, що цьому негативному явищу недостатньо приділяють уваги керівники факультетів і кафедр, громадські організації вузу. В минулому навчальному році лише третина кафедр обговорювала на своїх засіданнях це важливе питання.

В нинішньому році студенти першого і другого курсів навчаються за новими учбовими планами. Цей перехід не завершує, а лише відкриває складний етап організаційної і методичної роботи. Завдання перед кафедрами полягає в тому, щоб нові учбові плани з перших же днів нового навчального року наповнювалися новим змістом, виводили процес навчання на передній край наукової думки і господарської практики.

М. СИНЕЛЬНИК,
начальник учбового відділу інституту.

ВИХОВУВАТИ ПАТРІОТІВ

Це справді всенародне свято. Весь шлях розвитку і вдосконалення радянських танкових військ органічно зв'язаний з діяльністю КПРС, з іменем В. І. Леніна. У 1919 році урядом була затверджена пропозиція В. І. Леніна про виробництво перших вітчизняних танків. 31-го серпня 1920 р. перший вітчизняний танк, що мав назву «Борець за свободу Тов. Ленін», вийшов на випробування.

З тих пір завжди і всюди наші танкові частини показували високі бойові якості і внесли вагомий внесок у розгром білогвардійців і іноземних інтервентів. У роки проведення соціалістичної індустріалізації була створена радянська танкова промисловість. Конструктори Кошкін, Морозов, Кучеренко, врахувавши бойове застосування танків біля озера Хасан і на річці Ханхил-Гол наприкінці 1939 року, створили середній танк Т-34, який по праву вважався кращим танком другої світової війни.

Суворим випробуванням для наших танкових

військ була Велика Вітчизняна. В усіх її найважливіших операціях активну участь брали танкові, механізовані корпуси і армії. Нещадно громив ворога наші танкісти під Москвою, Ленінградом, Сталінградом, в Білорусії, Прибалтиці, на Україні, в безводних пустелях Гобі, в хребтах Хінгана.

Визначну роль наші танкові війська відіграли у битві на Курській дузі. У небаченому раніше танковому бою під селом Прохорівкою з обох боків брало участь більше 1200 танків і самохідних артилерійських установок. Проявивши беззавісну відданість справі комунізму, любов до Батьківщини, героїзм, мужність, радянські танкісти розгромили фашистські танкові дивізії і погнали їх на Захід. Вітчизна високо оцінила безсмертні подвиги воїнів-танкістів. 250 тисяч солдатів і офіцерів були нагороджені орденами і медалями, 104 солдати і сержанти стали кавалерами ордена Слави трьох ступенів, 1142

удостоєні звання Героя Радянського Союзу, 16 з них це звання присвоєно двічі. Серед тих, хто в роки війни громив полчища фашистських загарбників, були викладачі і співробітники нашого інституту. Це — нагороджений золотим знаком ветерана КПРС доцент Ілля Архипович Забайрачний, співробітник кафедри технології і автоматизації машинобудування Анатолій Антонович Грунтенко, полковники у відставці Броніслав Семенович Бугорський, Дмитро Михайлович Соболев, старший сержант медсестра Зінаїда Устинівна Постнікова. Гвардійці Великої Вітчизняної, вони і нині показують приклад у праці, в навчанні і вихованні студентської молоді, беруть активну участь у військово-патріотичній роботі. Вітаючи наших славних ветеранів з Днем танкіста, бажаємо їм міцного здоров'я, дальших успіхів у праці.

В. ГОВОРОВ,
голова секції військово-патріотичного виховання інституту.

НАШ ТРЕТІЙ. ТРУДОВИЙ

Відзнака за працю

На рахунок у студентів ВПІ чимало славних починів. Ініціатива — будувати свій інститут своїми руками, проголошена з перших днів заснування вузу, підтримується постійно. Щороку десятки юнаків та дівчат працюють на внутрішні будови. Шефство над спорудженням головного учбового корпусу, зокрема, взяв факультет автоматики і обчислювальної техніки.

Нинішнього літа в студентському будівельному загоні «Романтик» працювало вісімнадцять старшокурсників факультету. Їх руками освоєно понад двадцять тисяч карбованців капітальних будов. Особливо сумлінністю на спорудженні головного учбового корпусу відзначились бійці загону Анатолій Неуймін, Олександр Оніщук та Василь Гончарук. В тому, що об'єкт здано під оздоблювальні роботи, велика заслуга командира загону Степана Білана та комісара Валерія Кондратенка — нинішніх наших випускників.

Під час третього трудового семестра ми, бійці студзагону «Романтик», працювали в селі Писарівці Вінницького району на заготівлі кормів для громадського тваринництва, проклали кілька кілометрів високовольтного кабелю по вулиці Порика на житловому масиві «Вишенька», допомогли впорядкувати інститутський санаторій-профілакторій, кілька днів відпрацювали на будівництві Українського науково-дослідного інституту кормів.

Робота студзагону «Романтик» відзначена Почесною грамотою Вінницького міського ЛКСМУ.

Завраз в наш загін прийшло поповнення з числа орукокурсників факультету. Робота на ристуваннях інститутських новобудов триває.

Євген МІНЯЙЛО,
бовець загону «Романтик», член комітету комсомолу ФАОТу, член редколегії газети «За інженерні кадри».

На знімку: Під час Ленінського уроку.

Фото Р. Кутькова.

В різні кінці Вінниччини роз'їхались на сільськогосподарські роботи члени трудового десанту ВПІ. Сімсот п'ятдесят юнаків та дівчат працюють в ці дні на збиранні та переробці овочів і фруктів в Барському, Чечельницькому і Піщанському районах.

До кінця місяця руками студентів буде зібрано і перероблено сотні тонн сільськогосподарської продукції. В ці дні, коли в колгоспах і радгоспах області проводяться комплекс осінніх польових робіт, на рахунок кожна трудова хвилина. Студенти нашого інституту розуміють, як необхідні їх робочі руки в цей

На плантаціях

напружений для трудівників сільського господарства час. На овочевих і фруктових плантаціях, на переробних підприємствах консервної промисловості вихованці нашого інституту працюють з подвоєною енергією, вносячи свій посильний вклад у виконання Продовольчої програми країни.

О. МУДРИЙ,
секретар комітету комсомолу інституту.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА